Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Maria Muruianu
Dosarul nr. 2a-2522/25
(2-23092340-02-2a-16072025)

D E C I Z I E

25 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Constantin Roșca
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocata Domnița Pagoni, în interesele executorului judecătoresc Oleg Ungureanu,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025, prin care s-a admis acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de SRL „Imexagro" către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, intervenient accesoriu SRL „Asetorin Agro" cu privire la restituirea prestației necuvenite,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 27 iunie 2023, SRL „Imexagro" a depus cerere de chemare în judecată către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, intervenient accesoriu SRL „Asetorin Agro", solicitînd încasarea din contul Executorului Judecătoresc Ungureanu Oleg în beneficiul reclamantului SRL „Imexagro" a sumei de 200000 lei cu titlu de prestație necuvenită.

În motivarea acțiunii, reclamantul SRL „Imexagro" a indicat că, în cadrul unui litigiu inițiat împotriva SRL „Asetorin-Agro", prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 08 decembrie 2015 a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii, fiind aplicat sechestru asupra bunurilor pârâtului în limita valorii acțiunii. În temeiul documentului executoriu emis, procedura de executare a fost inițiată de executorul judecătoresc Nicolae Zmeu, iar ulterior transmisă executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, care a continuat executarea și a aplicat sechestru asupra bunurilor aparținând debitorului.

Reclamantul a susținut că, la data de 02 august 2016, din eroare, a transferat suma de 200 000 lei în contul special al executorului judecătoresc George Boțan, indicând la destinația plății „Achitarea cheltuielilor de executare conform titlului executoriu la dosarul nr. 2c-234/2015", deși documentul executoriu respectiv se afla în procedura de executare gestionată de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Potrivit reclamantului, executorul judecătoresc George Boțan nu avea nici o legătură cu procedura de executare respectivă și, prin urmare, nu era îndreptățit să primească suma transferată. Totodată, reclamantul a arătat că nici executorul judecătoresc Oleg Ungureanu nu

avea un temei legal pentru încasarea acestei sume, întrucât nu exista un borderou de calcul al cheltuielilor de executare și nici o încheiere privind încasarea acestora.

A mai indicat că, în cadrul unui control intern efectuat în anul 2020, a constatat transferul nejustificat al sumei respective și, în cadrul unui litigiu purtat împotriva executorului judecătoresc George Boțan, a intrat în posesia unor documente din care rezultă că, prin ordinul de plată nr. 85 din 03 august 2016, executorul judecătoresc George Boțan a transferat suma de 200 000 lei executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, cu mențiunea expresă „Transferarea sumei ca greșit transferată în baza documentului executoriu nr. 2c-234/15".

În opinia reclamantului, această mențiune demonstrează că ambii executori judecătorești cunoșteau caracterul eronat al transferului. Cu toate acestea, suma nu a fost restituită către SRL „Imexagro", deși reprezentanții societății au solicitat în repetate rânduri restituirea acesteia.

În aceste circumstanțe, reclamantul a considerat că suma de 200 000 lei reprezintă o prestație necuvenită, executată fără existența unui temei juridic valabil, iar executorul judecătoresc Ungureanu Oleg s-a îmbogățit nejustificat prin primirea acesteia. Prin urmare, a solicitat încasarea de la executorul judecătoresc Oleg Ungureanu în beneficiul SRL „Imexagro", a sumei de 200 000 lei cu titlu de prestație necuvenită.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 octombrie 2024 a fost respinsă cerința reprezentantului părții pîrîte- executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, avocata Domnița Pagoni cu privire la ridicarea excepției de tardivitate, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025 s-a admis acțiunea. S-a încasat din contul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu în beneficiul SRL „Imexagro" suma de 200 000 lei.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 30 aprilie 2025 avocatul Domnița Pagoni, în interesele executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii, ca fiind tardivă.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantului a susținut că instanța de fond a încălcat principiile contradictorialității și disponibilității procesului civil, reținând în mod eronat existența unei recunoașteri a pretențiilor de către pârât. În acest sens, a arătat că procesele-verbale ale ședințelor de judecată nu conțin nici o declarație expresă a executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, prin care acesta să fi recunoscut că suma de 200 000 lei a fost transferată greșit, iar recunoașterea unei pretenții trebuie să fie expresă, neechivocă și apreciată în coroborare cu întregul material probator.

De asemenea, apelantul a invocat aplicarea eronată de către instanța de fond a normelor privind prescripția extinctivă. Potrivit acestuia, dreptul la acțiune al reclamantei s-a născut la data de 02 august 2016, odată cu efectuarea transferului bancar, și nu la 29 iunie 2020, când aceasta ar fi aflat că suma a fost transferată de executorul judecătoresc George Boțan către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

A susținut că, în materia îmbogățirii nejustificate, termenul de prescripție începe să curgă din momentul efectuării prestației, indiferent de data la care creditorul a realizat caracterul nedatorat al plății sau a identificat destinatarul final al sumei. În consecință, atât acțiunea formulată împotriva executorului judecătoresc George Boțan, cât și cea înaintată împotriva executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, au fost introduse după expirarea termenului general de prescripție de trei ani.

Totodată, apelantul a susținut că instanța de fond a ignorat efectele puterii lucrului judecat. În acest sens, a arătat că, printr-o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată într-un litigiu anterior dintre reclamantă și executorul judecătoresc George Boțan, s-a reținut deja că dreptul la acțiune privind restituirea sumei de 200 000 lei s-a născut la data de 02 august 2016, iar acțiunea a fost respinsă ca tardivă. Prin urmare, a considerat că instanța era obligată să respecte dezlegările juridice deja date asupra aceleiași situații de fapt și de drept, iar promovarea unei noi acțiuni întemeiate pe același fapt generator, chiar împotriva unui alt pârât, contravine principiului securității raporturilor juridice și riscă să conducă la o dublă reparare a pretinsului prejudiciu.

În subsidiar, apelantul a invocat lipsa calității procesuale pasive a executorului judecătoresc Oleg Ungureanu. A susținut, că beneficiarul direct al plății efectuate de reclamantă a fost executorul judecătoresc George Boțan, acesta fiind singura persoană care a primit nemijlocit suma pretins necuvenită. În opinia apelantului, raportul juridic de restituire a prestației nejustificate putea fi angajat exclusiv față de acceptantul direct al plății, iar nu împotriva unei persoane care a recepționat ulterior suma în cadrul unor raporturi interne dintre executori. Prin urmare, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și respingerea acțiunii ca tardivă.

Suplimentar, partea apelantă a solicitat obligarea intimatei la compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică în cuantum de 10 000,00 lei, suportate de apelant la etapa apelului, suma de 5 567,48 lei, achitate cu titlu de taxă de stat şi suma de 200,00 lei, achitată cu titlu de taxă de timbru.

La cererea de apel reprezentantul intimatei SRL „Imexagro”, avocatul Gheorghe Macovei a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 29 aprilie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 30 aprilie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, avocata Domnița Pagoni a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Apelantul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, cît și reprezentantul intimatei SRL „Imexagro”, avocatul Gheorghe Macovei, legal citați despre locul, data și ora ședinței de

judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul este întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanți la proces.

În temeiul art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecat.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recapitulând circumstanțele esențiale ale litigiului, Completul judiciar reține că la 04 decembrie 2015 SRL „Imexagro" a înaintat o acțiune împotriva SRL „Asetorin-Agro" privind încasarea datoriei, dobânzilor și penalităților. În cadrul cauzei, prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 08 decembrie 2015, au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii prin instituirea sechestrului asupra bunurilor pârâtei, fiind emis documentul executoriu nr. 2c-234/2015.

Documentul executoriu a fost inițial remis spre executare executorului judecătoresc Nicolae Zmeu, care, la 10 iunie 2016, l-a strămutat executorului judecătoresc Oleg Ungureanu. Acesta din urmă a preluat procedura de executare prin actul nr. 026-426/16 din 17 iunie 2016 și a continuat executarea silită, aplicând la 27 iunie 2016 sechestru asupra bunurilor debitoarei.

Ulterior, prin anexa din 18 iulie 2016 la procesul-verbal de sechestru, a consemnat aplicarea sechestrului asupra unei cantități de 2 601 878 kg de roadă.

În paralel, executorul judecătoresc George Boțan a pus în executare un alt titlu executoriu, emis de Curtea de Apel Cahul la 25 iulie 2016 la cererea SC,, Cristal Avant" SRL, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra a 358,5 tone de grâu, recolta anului 2016, aparținând aceleiași debitoare. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 30 noiembrie 2016, procesul-verbal de sechestru nr. 062-2A/16, întocmit de executorul judecătoresc George Boțan a fost anulat.

La 02 august 2016, SRL „Imexagro" a transferat, prin ordinul de plată nr. 427, suma de 200 000 lei în contul executorului judecătoresc George Boțan, indicând la destinația plății „Achitarea cheltuielilor de executare conform titlului executoriu nr. 2c-234/2015".

Considerând că plata a fost efectuată din eroare către o persoană care nu avea atribuții în procedura de executare aferentă documentului executoriu nr. 2c-234/2015, iar suma nu era justificată printr-un calcul al cheltuielilor de executare, SRL „Imexagro" a înaintat la 24 februarie 2020 prezenta acțiune, solicitând restituirea prestației pretins nejustificate.

Totodată, din bonul de plată nr. 85 din 03 august 2016, prezentat în ședința de judecată din 29 iunie 2025, rezultă că executorul judecătoresc George Boțan a transferat integral suma de 200 000 lei în contul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu, cu mențiunea expresă „Transferarea sumei ca greșit transferată în baza documentului executoriu nr. 2c-234/15".

Prima instanță, fiind investită cu examinarea cauzei, a ajuns la concluzia temeiniciei a acțiunii, încasînd din contul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu în beneficiul SRL „Imexagro" a sumei de 200 000 lei.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel, în coroborare cu materialele cauzei și normele de drept material aplicabile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că soluția primei instanțe este eronată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 186[1] alin. alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil, în redacția în vigoare până la 01 martie 2019, precum și art. 391 alin. (1) Cod civil, în redacția în vigoare după această dată, termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani.

Conform art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște din momentul în care persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. Din conținutul acestei norme rezultă că legiuitorul a instituit atât un criteriu subiectiv- data la care persoana a aflat efectiv despre încălcarea dreptului, cât și un criteriu obiectiv-data la care, manifestând diligența rezonabilă cerută de împrejurări, persoana trebuia să afle despre această încălcare.

Prin urmare, pentru stabilirea momentului de început al curgerii termenului de prescripție nu este suficientă simpla invocare a datei la care reclamantul afirmă că a luat cunoștință despre anumite împrejurări de fapt, instanța fiind obligată să verifice dacă acesta nu dispunea anterior de informațiile necesare ori de posibilitatea reală de a le obține printr-o conduită diligentă.

În speță, pretențiile reclamantei derivă din transferul sumei de 200 000 lei, efectuat la 02 august 2016. Potrivit propriei poziții procesuale, SRL „Imexagro” susține că această plată a fost efectuată din eroare și fără existența unui temei juridic valabil. Astfel, însăși reclamanta identifică momentul producerii pretinsei încălcări a dreptului său în actul de plată din 02 august 2016.

Colegiul reține că, la data efectuării transferului, reclamanta cunoștea toate elementele esențiale ale operațiunii: suma transferată, contul beneficiarului, identitatea persoanei în favoarea căreia s-a efectuat plata, precum și temeiul juridic indicat în ordinul de plată. Mai mult, reclamanta era participant direct în procedura de executare aferentă documentului executoriu nr. 2c-234/2015 și avea posibilitatea să cunoască executorul judecătoresc în a cărui gestiune se afla procedura respectivă.

Or, din materialele cauzei rezultă că încă din luna iunie 2016 documentul executoriu nr. 2c-234/2015 fusese preluat de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, împrejurare care putea fi verificată de către creditor printr-o minimă diligență. În aceste condiții, faptul că plata a fost efectuată în contul unui alt executor judecătoresc reprezenta o circumstanță care putea fi observată și verificată imediat de către reclamantă.

Colegiul consideră eronată concluzia instanței de fond, care a apreciat că termenul de prescripție a început să curgă abia la 29 iunie 2020, când reclamanta a aflat despre existența bonului de plată nr. 85 din 03 august 2016 și despre faptul că executorul judecătoresc George Boțan transferase suma către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

În materia prestației nejustificate, momentul relevant pentru nașterea dreptului la acțiune îl constituie efectuarea prestației pretins nedatorate, deoarece anume la acel moment se produce diminuarea patrimoniului celui care execută prestația și, corespunzător, se naște posibilitatea juridică de a solicita restituirea acesteia. Împrejurările ulterioare referitoare la modul în care suma a fost utilizată, transferată sau administrată de destinatar nu influențează momentul producerii pretinsei atingeri aduse patrimoniului reclamantului.

Colegiul observă, că reclamanta nu invocă existența unor împiedicări obiective care să o fi lipsit de posibilitatea de a verifica situația juridică a plății efectuate. Dimpotrivă, aceasta dispunea de ordinul de plată, de extrasul bancar și de toate datele necesare pentru a verifica identitatea beneficiarului și stadiul procedurii de executare. În consecință, cel târziu la data efectuării plății, reclamanta trebuia să cunoască toate împrejurările esențiale care fundamentau eventualul său drept la acțiune.

În acest context, Colegiul reține că dreptul la acțiune al reclamantei s-a născut la data de 02 august 2016, când a fost efectuat transferul sumei de 200 000 lei, act juridic pe care aceasta îl califică drept prestație nedatorată, însă cererea de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a fost depusă la 27 iunie 2023, adică după expirarea termenului legal de prescripție cu aproape patru ani. Prin urmare, la momentul sesizării instanței, dreptul reclamantei de a obține apărarea judiciară a pretenției formulate era deja stins prin efectul prescripției extinctive.

În lipsa unor circumstanțe prevăzute de lege care să justifice suspendarea, întreruperea sau repunerea în termenul de prescripție, precum și având în vedere că excepția prescripției extinctive a fost invocată în modul prevăzut de lege, Colegiul concluzionează că pretențiile deduse judecății sunt tardive și nu pot beneficia de protecție jurisdicțională.

Colegiul găsește întemeiate și argumentele apelantului referitoare la necesitatea respectării efectului pozitiv al autorității lucrului judecat.

Din materialele dosarului rezultă, că litigiul privind aceeași sumă de 200 000 lei și aceeași operațiune de plată din 02 august 2016 a constituit anterior obiectul examinării judiciare în cauza intentată împotriva executorului judecătoresc George Boțan. În cadrul acelui litigiu, instanțele judecătorești au reținut în mod definitiv că dreptul la acțiune derivat din plata respectivă s-a născut la data efectuării transferului și că pretențiile formulate erau prescrise.

Or, în prezenta cauză, instanța de fond a stabilit un moment diferit al nașterii dreptului la acțiune pentru aceeași plată efectuată la 02 august 2016, ajungând astfel la o concluzie incompatibilă cu cea reținută anterior prin hotărâri definitive. O asemenea abordare creează riscul pronunțării unor soluții contradictorii cu privire la aceeași situație juridică și aduce atingere principiului securității raporturilor juridice.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale referitoare la începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă, iar acțiunea urma a fi respinsă ca fiind înaintată după expirarea termenului legal de prescripție, motiv pentru care apelul urmează a fi admis, hotărârea atacată casată, iar în fond urmează a fi pronunțată o nouă soluție de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

De asemenea, potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa obligă partea care a pierdut procesul să compenseze cheltuielile de asistenţă juridică suportate de partea care a avut câştig de cauză, în măsura în care acestea sunt reale, necesare şi rezonabile.

Din materialele cauzei rezultă că apelantul Oleg Ungureanu a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentului litigiu, prezentând în acest sens probe privind suportarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică în sumă de 10 000 lei, confirmate prin factura fiscală nr. EBA 000059172 din 11 august 2025 (f.d. 187, vol. III), precum şi a cheltuielilor aferente exercitării căii de atac, constând din taxa de stat în cuantum de 5 567,48 lei şi taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Colegiul reţine, că instituţia cheltuielilor de judecată este guvernată de principiul culpei procesuale, potrivit căruia partea care, prin pretenţiile sau apărările sale, a determinat desfăşurarea procesului şi a pierdut litigiul urmează să suporte consecinţele patrimoniale ale conduitei sale procesuale. Acest principiu urmăreşte restabilirea echilibrului patrimonial dintre părţi şi evitarea situaţiei în care partea care a obţinut câştig de cauză să fie obligată să suporte costurile necesare pentru apărarea drepturilor sale.

Totodată, instanţa reţine că simpla prezentare a dovezii privind achitarea onorariului avocatului nu este suficientă pentru acordarea automată a acestuia, fiind necesară verificarea caracterului real, necesar şi rezonabil al cheltuielilor solicitate.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază că suma de 10 000 lei solicitată cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică nu este excesivă, ci corespunde naturii şi complexităţii litigiului, volumului de muncă prestat de reprezentantul apelantului şi rezultatului procesual obţinut. Totodată, această sumă se încadrează în limitele rezonabilităţii şi proporţionalităţii, neexistând temeiuri pentru reducerea ei.

Având în vedere că prin prezenta decizie apelul a fost admis, iar pretenţiile reclamantei au fost respinse, SRL „Imexagro” are calitatea procesuală a părţii care a pierdut litigiul şi urmează să suporte integral cheltuielile de judecată suportate de apelant.

Prin urmare, Colegiul consideră întemeiată cererea de compensare a cheltuielilor de judecată şi va dispune încasarea din contul SRL „Imexagro” în beneficiul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a sumei de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică, a sumei de 5 567,48 (cinci mii cinci sute şaizeci şi şapte lei, 48 bani) cu titlu de taxă de stat, precum şi a sumei de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru, achitate în legătură cu exercitarea căii de atac.

În concluzie, din considerentele expuse supra și având în vedere că circumstanțele relevante ale pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă au fost apreciate eronat, iar normele de drept material au fost aplicate greșit, fără a fi necesară administrarea sau verificarea suplimentară a probelor, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că apelul declarat de avocata Domnița Pagoni, în interesele executorului judecătoresc Oleg Ungureanu urmează a fi admis, cu casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025 și încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 octombrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată să fie respinsă, ca fiind înaintată tardiv.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. c), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de avocata Domnița Pagoni, în interesele executorului judecătoresc Oleg Ungureanu.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025 și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 octombrie 2024 și în cauză se pronunță o nouă hotărîre, sub formă de încheiere, prin care:

Se admite cererea avocatei Domnița Pagoni, în interesele executorului judecătoresc Oleg Ungureanu privind ridicarea excepției de tardivitate.

Se respinge cererea de chemare în judecată, înaintată de SRL „Imexagro" către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, intervenient accesoriu SRL „Asetorin Agro" cu privire la restituirea prestației în cuantum de 200 000 lei, ca tardivă.

Se încasează din contul SRL „Imexagro" în beneficiul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 5567,48 (cinci mii cinci sute șaizeci și șapte, 48) lei, a taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Constantin Roșca